

Sygn. akt II Ca 1117/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Cezary Klepacz

Sędziowie: SSO Mariusz Broda (spr.)

SSO Bartosz Pniewski

Protokolant: protokolant sądowy Klaudia Mendak

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2018 r. w Kielcach na rozprawie

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko T. R. , B. R.

o eksmisję z lokalu mieszkalnego

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 21 października 2016 r. sygn. I C 244/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I (pierwszym) w całości i oddala powództwo oraz w punkcie II (drugim) przez uchylenie zawartego w nim rozstrzygnięcia;

II. oddala apelację w pozostałym zakresie.

Sygn. akt II Ca 1117/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem (k.40) Sąd Rejonowy w Jędrzejowie: w pkt. I nakazał pozwanym B. R. i T. R., aby puścili nieruchomość położoną w miejscowości J., gmina J., oznaczoną jako działka o nr ew. (...), w szczególności lokal mieszkalny złożony z trzech pokoi od północnej strony budynku mieszkalnego oraz oficynę, kotłownię i dwie komórki i wydali ją powodowi K. R.; w pkt. II ustalił, że pozwanym B. R. i T. R. nie przysługuje prawo do lokalu socjalnego; w pkt. III – zasądził od pozwanych na rzecz powoda po 100 zł – od każdego z nich, tytułem zwrotu kosztów procesu. Podstawy faktyczne i prawne tej treści rozstrzygnięcia Sąd pierwszej instancji przedstawił w pisemnym uzasadnieniu (k.43-45).

Wyrok w całości zaskarżyli pozwani. Wywiedziona apelacja znajduje się na k.48-49. W szczególności, wniesli w niej o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja, w części skierowanej do pkt. I oraz II zaskarżonego wyroku, okazała się zasadna, ale nie z przyczyn wskazanych w jej treści, a wobec okoliczności ujawnionej w postępowaniu apelacyjnym.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy stwierdza, że Sąd pierwszej instancji poczynił prawidłowe ustalenia, co do wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem jest to efekt właściwie przeprowadzonych i ocenionych dowodów. Wbrew stawianemu w apelacji zarzutowi, Sąd Rejonowy dokonał oceny wiarygodności i mocy dowodów z pełnym poszanowaniem reguł opisanych w art. 233 § 1 kpc, a zatem apelacja w tej części stanowi jedynie nieuprawnioną polemikę.

Nie budziła również żadnych wątpliwości poprawność, dokonanej przez Sąd Rejonowy, materialnoprawnej oceny tej prawidłowo ustalonej podstawy faktycznej.

To wszystko częściowo utraciło aktualność wobec tego, co zostało ujawnione w postępowaniu apelacyjnym.

Stosownie do treści art. 382 kpc, sąd drugiej instancji orzeka na podstawie materiału zebranego w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym.

W konsekwencji realizacji tej powinności, Sąd Okręgowy zobligowany był uwzględnić fakt wydania w dniu 30.11.2017r., przez pozwanych - powodowi zabudowanej lokalem mieszkalnym części nieruchomości, o której mowa w zaskarżonym wyroku. Była to okoliczność niesporna, o której w piśmie przygotowawczym poinformował powód, załączając do niego także kserokopię „protokół przekazania (...)”, podpisanego przez powoda oraz pełnomocnika procesowego pozwanych w niniejszym postępowaniu. To niesporne wydanie opisanego części nieruchomości, której uprzednio (i zasadnie) wydania żądał powód, oznaczało spełnienie świadczenia w rozumieniu art. 354 § 1 kc, z tytułu obowiązku nałożonego przez Sąd Rejonowy w tym zaskarżonym wyroku, a w płaszczyźnie prawa „rzecowego” – wprost doprowadzenie do zgodności stanu faktycznego ze stanem prawnym. Innymi słowy, wydanie tej zidentyfikowanej już zabudowanej części nieruchomości, doprowadziło do objęcia jej we władanie przez uprawnionego do tego właściciela. Tym samym nieuprawnieni do władania nią właściciele zaprzestali władania nią. Wobec tego powód utracił legitymację procesową czynną, a pozwani – legitymację procesową bierną - rozumieniu art. 222 § 1 kc. Tylko z tego względu powództwo podlegało ostatecznie oddaleniu.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc, orzekł jak w pkt. 1 sentencji. Pomimo tego, nie było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku, także w części obejmującej rozstrzygnięcie o kosztach procesu, albowiem, jak zostało już wyjaśnione, wytoczone powództwo przed Sądem pierwszej instancji miało pełne podstawy faktyczne i prawne. Zatem powodowi z całą pewnością należałby się zwrot kosztów procesu – stosownie do treści art. 98 § 1 kpc. Skoro pozwani zdecydowali zaaprobować nałożony na nich wyrok (zaskarżonym) obowiązek i tylko ta okoliczność doprowadziła ostatecznie do jego zmiany, to zasadnym jest wniosek, że ostateczna przegrana powoda na etapie postępowania apelacyjnego, nie eliminuje tezy, że poniesione przez niego koszty uprzednio służyły celowemu dochodzeniu praw i celowej obronie. Taka sytuacja uzasadniała zastosowanie przepisu art. 103 kpc.

Skoro apelacja doprowadziła wprawdzie do zmiany zaskarżonego wyroku w pkt. I i II, ale nie z przyczyn w niej wyeksponowanych, a wobec samej zmiany postawy pozwanych, którzy zdecydowali wykonać nałożony na nich zaskarżonym wyrokiem obowiązek, to brak było podstaw do uznania, że poniesione przez nich koszty postępowania apelacyjnego były niezbędne do celowego dochodzenia przez nich praw i celowej obrony – w rozumieniu art. 98 § 1 kpc.

SSO Bartosz Pniewski SSO Cezary Klepacz SSO Mariusz Broda

(...)